

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. Сливен, 05. 07. 2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СЛИВЕН, в публично заседание на двадесет и трети юни, две хиляди двадесет и втора година, в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Г ИВАНОВА

При участието на секретаря Г Георгиева, като разгледа докладваното от административния съдия **административно дело № 198 по описа на съда за 2022 година**, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с § 27, ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ /Доп. ДВ, бр. 61 от 2016 г., в сила от 05.08.2016 г./ и чл. 45ж от ППЗСПЗЗ.

Образувано е по жалба от Р Йорданова с ЕГН: , с постоянен адрес: гр. Сливен, подадена против Решение № 969 от 07.04.2022 г. на Общински съвет /ОС/– Сливен, с което не е дадено съгласие за предоставяне като обезщетение на наследниците на И Коларов предложените от Общинска служба по земеделие /ОСЗ/ Сливен поземлени имоти: 1. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.210 с площ от 1076 кв. м., м. „Барутни погребни“; 2. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.211 с площ от 962 кв. м., м. „Барутни погребни“; 3. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.279 с площ от 434 кв. м., м. „Барутни погребни“.

В жалбата си оспорващата твърди и излага съображения за незаконосъобразност на оспореното решение. Счита, че решението противоречи на приложимия материален закон – § 27, ал 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Моли решението да бъде отменено и преписката върната за ново произнасяне.

В съдебно заседание оспорващата, редовно призована, не се явява. Представява се от упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Административният орган, редовно призован, се представлява в съдебно заседание от упълномощен процесуален представител, който оспорва жалбата, моли да бъде оставена без уважение като неоснователна, счита оспореното решение за законосъобразно, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото относими към спора доказателства и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Оспорващата Р Йорданова е наследник по закон на И Коларов, починал на 08.06.1991 г. в гр. Сливен.

С Решение № 148 от 05.10.1995 г. по преписка по заявление вх. № 00515 от 20.12.1991 г. на ОСЗ Сливен, е признато правото на собственост на наследниците на И Коларов в съществуващи (възстановими) стари реални граници на следните имоти: 1. Нива от 0,500 дка, пета категория, находяща се в терен по параграф 4 на гр. Сливен в м. „Каменна алча” и 2. Лозе от 2,000 дка, пета категория, находящо се в терен по параграф 4 на гр. Сливен в м. „Каменна алча”, и е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на двата имота със следните мотиви: „Правото на собственост не се възстановява поради: По параграф 4 от ЗСПЗЗ – обезщетение съгласно закона”.

С Молба Вх. № РД-12-05-135 от 16.06.2020 г. по описа на ОСЗ Сливен, подадена от Р Йорданова, е поискано преписката да бъде изпратена на Кмета на Община Сливен за продължаване на процедурата по обезщетяване на наследниците със земя, на основание чл. 45ж, ал. 1, изр. 1 от ППЗСПЗЗ.

С влязло в сила Решение № 249 от 16.12.2021 г. по адм. дело № 283 / 2021 г. по описа на Административен съд – Сливен, постановено в производство по чл. 256 от АПК, е осъден Началникът на ОСЗ Сливен да представи на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ мотивирано искане до Кмета на Община Сливен по Молба Вх. № РД-12-05-135 от 16.06.2020 г., подадена от Р Йорданова.

От ОСЗ Сливен до Кмета на Община Сливен е представено Мотивирано искане на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ във връзка с § 27 ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ и в изпълнение на съдебно решение № 249 от 16.12.2021 г. на Административен съд Сливен – Вх. № 2400-283 от 03.02.2022 г. по описа на Община Сливен. В искането е посочено, че е необходимо съгласно чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ ОС да се произнесе на основание § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ за предоставяне на имоти: 67338.420.279, 67338.420.210, 67338.420.211 – находящи се в землището на гр. Сливен, общинска собственост. Към искането са приложени скици на имотите, Решението на ОСЗ Сливен от 1995 г., Решение № 249 от 16.12.2021 г. на Административен съд – Сливен, Молбата на Р Йорданова с Вх. № РД-12-05-135 от 16.06.2020 г. по описа на ОСЗ Сливен.

Искането е постъпило в ОС – Сливен на 23.03.2022 г. На 07.04.2022 г. е проведено заседание на ОС – Сливен, на което по т. 22 от дневния ред е прието оспореното в настоящото производство Решение № 969 на ОС – Сливен. С решението, на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА и чл. 8, ал. 1 от ЗОС, Общинският съвет не е дал съгласие за предоставяне като обезщетение на наследниците на И Коларов предложените от ОСЗ Сливен поземлени имоти: 1. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.210 с площ от 1076 кв. м., м. „Барутни погребни”; 2. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.211 с площ от 962 кв. м., м. „Барутни погребни”; 3. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.279 с площ от 434 кв. м., м. „Барутни погребни”. Решението е прието с поименно гласуване с 35 гласа “за”, 0 гласа “против” и 0 гласа “въздържали се”, при общ брой на общинските съветници – 41. Решението е прието по Предложение Изх. № 6101-1187 от 23.03.2022 г. от Кмета на Община Сливен относно: Предоставяне на земеделска земя от ОбНФ за обезщетение по

реда на §27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, внесено във връзка с постъпилото мотивирано искане на ОСЗ Сливен. В Предложението е посочено, че наследниците на И Коларов не са участвали в проведеното анкетиране на бившите собственици при изготвяне на помощния план на м. „Каменка” селищно образувание „Изгрев”, землище гр. Сливен, и не присъстват в регистрите на одобрения със Заповед № РД-11-09-02 от 26.04.2004 г. на Областен управител на област Сливен план на новообразуваните имоти, поради което е недопустимо да се приложи реда за възстановяване по смисъла на чл. 45ж от ПЗСПЗС във връзка с § 27, ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Предложено е ОС да не даде съгласие за предоставяне като обезщетение на наследниците на И Коларов предложените от ОСЗ Сливен поземлени имоти.

Не е спорно между страните, че предложените от ОСЗ Сливен поземлени имоти са земи от общинския поземлен фонд.

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Оспореното решение е съобщено на оспорващата Йорданова на 03.05.2022 г., а жалбата срещу решението е подадена на 10.05.2022 г. – в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена от лице, което е активно процесуално легитимирано, в качеството си на наследник на наследодателя И Коларов, при наличие на правен интерес и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган в кръга на неговите правомощия. Предмет на решението на ОС са имоти-общинска собственост, представляващи земи от общинския поземлен фонд. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, ОС приема решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, а по реда на § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ /ДВ, бр. 62 от 2010 г., доп., ДВ, бр. 61 от 2016 г., в сила от 05.08.2016 г./ предоставя земи от общинския поземлен фонд. Решението е прието при необходимия кворум, с квалифицирано мнозинство и с поименно гласуване, съгласно чл. 27, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Но оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като не са изпълнени изискванията за форма на акта. Липсва посочване на прието за установено от фактическа страна, а само са изброени правни основания, които регламентират сложния фактически състав на процедурата по обезщетяване със земеделски земи от общинския поземлен фонд. Липсва правна обосновка на акта. Липсват мотиви на акта, доколкото не представлява мотивиране на акта посоченото в предложението на кмета, че наследниците на И Коларов не присъстват в регистрите на одобрения със заповед на Областния управител план на новообразуваните имоти.

Решението е постановено и в противоречие с материалния закон. Съобразно нормата на чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА, ОС приема решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество и определя конкретните правомощия на кмета на общината и кметовете на райони и кметства. Съгласно § 27, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, неприключилите производства по обезщетяване със земеделски земи от общинския поземлен

фонд се приключват по досегашния ред, а в съответствие с ал. 2 на разпоредбата, общинските съвети предоставят земи от общинския поземлен фонд при наличие на едно от следните условия: 1. установяване на границите на земеделските имоти, за които е издадено решение на общинската служба по земеделие за признаване на правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници; 2. изпълнение на съдебни решения за признато право на собственост; 3. обезщетяване на собствениците, чиято собственост не може да бъде възстановена. Съгласно чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, общинската служба по земеделие представя мотивирано искане до кмета на общината в случаите по § 27, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Според ал. 2 на чл. 45ж от ППЗСПЗЗ, Общинският съвет се произнася на първото си заседание след постъпване на искането по ал. 1 с решение за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ.

В разглеждания случай, Общинският съвет е сезиран, на основание чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ във връзка с § 27, ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, с мотивирано искане от ОСЗ Сливен, във връзка с приключване на процедурата по обезщетение на наследниците на И Коларов със земеделски земи от общинския поземлен фонд. От представените по делото документи е установено, че е осъществен сложният фактически състав, регламентиран в закона, за обезщетяване на собствениците, чиято собственост не може да бъде възстановена. На наследниците на И Коларов е издадено от ОСЗ решение за признато, но невъзстановено право на собственост по отношение на земеделски земи в землището на гр. Сливен. От същите е заявено искане за обезщетяване със земя, въз основа на което от ОСЗ е представено мотивирано искане до кмета на общината с приложени скици на имотите от общинския поземлен фонд, предложени като обезщетение. Причините, поради които собствеността не може да бъде възстановена реално (в съществуващи или възстановими на терена реални граници) са извън предмета на настоящото производство.

В случаите по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ Общинският съвет действа при условията на обвързана компетентност, като е длъжен да постанови решение, с което да предостави съответните земеделски имоти на Общинската служба по земеделие, в качеството ѝ на единствен решаващ колективен административен орган по възстановяването на собствеността върху земеделските земи. Оспореното решение противоречи на приложимия материален закон – § 27, ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. Общинският съвет е бил длъжен единствено да съобрази наличието на предпоставките за приемане на решение в съответствие с § 27, ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, във връзка с чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ за предоставяне на поисканите земеделски земи от общинския поземлен фонд, въз основа на което Общинската служба по земеделие да завърши процедурата, съгласно чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ. В правомощията на Общинския съвет липсва възможност да преценява други обстоятелства освен посочените в закона и след като всички тези предпоставки в случая са били налице, административният орган не е имал основание да постанови оспорения административен акт.

Възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи се извършва с решения на Общинската служба по земеделие, която е

компетентният административен орган по реституционно искане за възстановяване на собствеността. Единствено ОСЗ може да прецени дали са налице пречки за земеделска реституция. Същата компетентност на ОСЗ се отнася и за обезщетяването със земеделски земи на собственици, чиято собственост не може да бъде възстановена, а Общинският съвет единствено е задължен да проведе процедурата по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ във връзка с § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ. В условията на обвързана компетентност Общинският съвет проверява само предпоставките по § 27, ал. 2 от ПЗР към ЗИДЗСПЗЗ, а в случая е налице хипотезата по т. 3 – обезщетяване на собствениците, чиято собственост не може да бъде възстановена. Административният орган е следвало да уважи искането за предоставяне на земите така, както са предложени, след което ОСЗ да завърши процедурата съгласно чл. 45ж, ал. 3 от ППЗСПЗЗ. В подкрепа на горните изводи е съдебната практика, изразена в Решение № 3422 от 05.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5364/2019 г., IV о.; Решение № 15682 от 17.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7323/2020 г., IV о.

По изложените съображения, оспореното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде върната на ОС – Сливен за ново произнасяне, при което да се изпълнят дадените указания по тълкуване на закона. Разглеждането на искането за предоставяне на земите следва да се извърши в срока по чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ – на първото заседание след връщането и решението да бъде връчено по реда на АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, претенцията на оспорващата за присъждане на направените по делото разноски е основателна, поради което Общински съвет – Сливен следва да бъде осъден да заплати на оспорващата направените от нея по делото разноски в размер на 360 лева, от които: 10 лева – внесена държавна такса, и 350 лева – договорено и платено адвокатско възнаграждение.

С оглед изхода на спора, претенцията на административния орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
Административен съд - Сливен

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 969 от 07.04.2022 г. на Общински съвет – Сливен, с което не е дадено съгласие за предоставяне като обезщетение на наследниците на И Коларов предложените от Общинска служба по земеделие Сливен поземлени имоти: 1. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.210 с площ от 1076 кв. м., м. „Барутни погребни“; 2. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.211 с площ от 962 кв. м., м. „Барутни погребни“; 3. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.279 с площ от 434 кв. м., м. „Барутни погребни“.

ВРЪЩА преписката на Общински съвет – Сливен за ново произнасяне при спазване на дадените указания по прилагане на закона.

ОСЪЖДА Общински съвет – Сливен да заплати на Р Йорданова с ЕГН: _____, с постоянен адрес: гр. Сливен,

, сумата от 360 /триста и шестдесет/ лева,
представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

№ 11
София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в съдебно заседание на седми декември две хиляди и двадесет и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Т ХИНОВА
ЧЛЕНОВЕ: Д ГЪРБАТОВА
Ц ПАУНОВА

при секретар Р Христова и с участието
на прокурора И Медаров изслуша докладваното
от съдията Д Гърбатова
по административно дело № 7525 / 2022 г.

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Общински съвет - Сливен, представляван от неговия председател Д Митев, подадена чрез правоспособен юрист А Радкова-Кънева против решение № 147 от 05.07.2022г., постановено от Административен съд - Сливен, по адм. д. № 198/2022г. С касационната жалба и в писмена молба от 06.12.2022г. се релевират касационни основания по смисъла на чл. 209, т.3 АПК. Касационният жалбоподател оспорва изводите на първоинстанционния съд и твърди, че оспореният съдебен акт е неправилен, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Счита, че съдът неправилно е приел, че в случая Общинският съвет /ОБС/ действа при условията на обвързаха компетентност и е длъжен да постанови решение, с което да предостави съответните земеделски земи от общинския поземлен фонд, въз основа на което ОСЗ да завърши процедурата по чл.45ж, ал.3 ППЗСПЗЗ. Според касатора, в конкретния казус не е относимо приложението на §27, ал.2, т.3 от ПРЗ на ЗИДЗСПЗЗ, защото на наследниците на И Коларов не се възстановяват земите в стари реални граници, тъй като попадат в територии по §4 от ПРЗ на ЗСПЗЗ и редът за обезщетяване на собствениците е с доказване на собствеността по общия исков ред. Претендира отмяна на обжалваното

решение и потвърждаване решението на ОбС - Сливен, както и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Р Йорданова от гр.Сливен, с писмен отговор, подаден чрез упълномощен адв. Г Хачадурян, оспорва касационната жалба и пледира за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение за производството пред ВАС.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за допустимост и неоснователност на касационната жалба, защото съдът е установил точно фактическите обстоятелства по делото, като е достигнал до правилен и обоснован краен извод за материалната незаконосъобразност на обжалваното решение на ОбС - Сливен. Според участващия по делото прокурор съгласно чл. 45ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ, ОбС е длъжен единствено да съобрази наличието на предпоставките за приемане на решение в съответствие с §27, ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ за предоставяне на процесните имоти на наследниците, въз основа на което общинската служба да завърши процедурата по чл. 45ж ал.3 ППЗСПЗЗ. Счита, че в правомощията на ОбС липсва възможност да преценява други обстоятелства освен посочените в закона, а именно: налице ли е решение по чл.18ж ал.1 т.3 ЗСПЗЗ и скица-проект на имота, издадена от ОСЗ, както и мотивирано искане от страна на същата. След като всички тези предпоставки в случая са били налице, то съдът правилно приел, че ОбС е бил длъжен да постанови решение, с което да предостави процесните земеделски имоти на ОСЗ, в качеството ѝ на единствен решаващ орган по възстановяването на собствеността върху земеделските земи.

Като прецени доводите на страните и данните по делото, Върховният административен съд, четвърто отделение, намира касационната жалба за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА - подадена от надлежна страна в преклузивния срок, визиран в чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С обжалваното решение № 147 от 05.07.2022г. е отменено Решение № 969 от 07.04.2022 г. на Общински съвет - Сливен, с което не е дадено съгласие за предоставяне като обезщетение на наследниците на И Коларов на предложените от Общинска служба по земеделие - Сливен поземлени имоти: 1. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.210 с площ от 1076 кв. м., м. "Барутни погребни"; 2. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.211 с площ от 962 кв. м., м. "Барутни погребни"; 3. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.279 с площ от 434 кв. м., м. "Барутни погребни" и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания по прилагането на закона. За да достигне до този резултат решаващият състав на Административен съд - Сливен е приел, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, тъй като решенията за предоставяне на земи по реда на § 27, ал. 2, т. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСПЗЗ се гласуват от ОбС по отношение на имоти от общинския поземлен фонд и в правомощията на ОбС по чл. 21, ал. 1, т. 8 ЗМСМА е да приема решения за разпореждане с общинско имущество. В случая земеделските земи, посочени в оспорените решения на ОбС - Сливен представляват имоти - частна общинска собственост по чл. 19, ал. 1 ЗСПЗЗ и за тях са издадени АОС по

реда на чл. 5 ЗОС. Според първостепенния съд горепосоченото решение е взето при необходимия кворум, с квалифицирано мнозинство и с поименно гласуване, съгласно чл. 27, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 ЗМСМА, като не са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В мотивите на обжалваното съдебно решение е отразено, че при приемане на решението от страна на ОбС - Сливен не са изпълнени изискванията за форма на акта, тъй като единствено са били изброени правните основания, регламентиращи сложния фактически състав на процедурата по обезщетяване със земеделски земи от общинския поземлен фонд, но по същество липсват конкретни и относими мотиви в акта, доколкото не представляват такива посоченото в предложението на кмета, че наследниците на И

Коларов не присъстват в регистрите на одобрения със заповед на областния управител план на новообразуваните имоти. Първоинстанционният съд е приел, въз основа на събраните по делото доказателства, че оспореното решение е постановено в нарушение на материалния закон, тъй като в случаите по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ Общинският съвет действа при условията на обвързана компетентност, който следва да постанови решение, с което да предостави определените земеделски имоти на Общинската служба по земеделие, в качеството ѝ на решаващ колективен административен орган по възстановяването на собствеността върху земеделските земи. Съдът е преценил, че в случая Общинският съвет е следвало само да съобрази наличието на предпоставките за приемане на решение в съответствие с § 27, ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, във връзка с чл. 45ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ за предоставяне на поисканите земеделски земи от общинския поземлен фонд, въз основа на което Общинската служба по земеделие да завърши процедурата, съгласно чл. 45ж, ал. 3 ППЗСПЗЗ.

Според настоящия съдебен състав обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. При постановяването му не са осъществени нарушения, представляващи касационни основания, които изискват неговата отмяна. Въз основа на цялостно изяснена фактическа и правна обстановка, след задълбочено обсъждане доводите на страните и правнорелевантните факти, първоинстанционният съд е произнесъл законосъобразно решение, което следва да остане в сила. Това е така, защото в обжалвания съдебен акт точно е констатирано, че с решението си ОбС- Сливен се е произнесъл извън кръга на предоставената му материална компетентност в производството, за което е бил сезиран с надлежно искане от Общинската служба по земеделие. Съгласно § 27, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, неприключилите производства по обезщетяване със земеделски земи от общинския поземлен фонд се приключват по досегашния ред. В съответствие с ал. 2 на същия текст общинските съвети предоставят земи от общинския поземлен фонд при наличие на едно от условията: 1. установяване на границите на земеделските имоти, за които е издадено решение на общинската служба по земеделие за признаване на правото на възстановяване на собствеността в съществуващи или възстановими стари реални граници; 2. изпълнение на съдебни решения за признато право на собственост; 3. обезщетяване на собствениците, чиято собственост не може да бъде възстановена. Съгласно чл. 45ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ общинската служба по земеделие представя мотивирано искане до

кмета на общината в случаите по § 27, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, към което прилага за имот с признато право на възстановяване в стари реални съществуващи или възстановими граници с решение по чл. 18ж, ал. 1 ЗСПЗЗ на общинската служба по земеделие или със съдебно решение, скица-проект на имота, издадена от общинската служба по земеделие или от службата по геодезия, картография и кадастър. Въз основа на искането кметът на общината внася преписката в общинския съвет, който се произнася на първото си заседание след постъпване на искането с решение за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ. В случая административният орган е сезиран по инициатива на Общинската служба по земеделие с искане, с изх. № РД-12-02.1263-5/03.02.2022 г., при условията на § 27, ал. 2, т. 1 от ПЗР на ЗСПЗЗ, в чието мотивирано предложение е посочено, че е необходимо съгласно чл. 45ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ, ОбС - Сливен да се произнесе за предоставяне на следните имоти: 67338.420.279, 67338.420.210, 67338.420.211- находящи се в землището на гр. Сливен, които са общинска собственост. Към искането са приложени изискуемите документи: Решение № 148 от 05.10.1995 г. на ОСЗ Сливен, с което е признато правото на собственост на наследниците на И Коларов на следните имоти: 1. на нива от 0,500 дка, пета категория, находяща се в землището на гр. Сливен; 2 лозе от 2.000 дка, пета категория, находящо се в землището на гр. Сливен и скици-проект от 24.02.2022г., издадени от СГКК-гр. Сливен. По силата на чл. 45ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ Общинският съвет се произнася на първото си заседание след постъпване на искането по ал. 1 с решение за предоставяне на имотите в изпълнение на задължението си по § 27, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ (ДВ, бр. 61 от 2016 г.). Решението се връчва по реда на Административнопроцесуалния кодекс на лицето по чл. 45д, ал. 2 и служебно - на общинската служба по земеделие. От цитираната разпоредба става ясно, че общинският съвет е бил длъжен единствено да съобрази наличието на предпоставките за приемане на решение в съответствие с § 27, ал. 2, т. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, във връзка с чл. 45ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ за предоставяне на процесните имоти на наследниците на И Коларов, въз основа на което Общинската служба по земеделие да завърши процедурата по чл. 45ж, ал. 3 ППЗСПЗЗ. В кръга на правомощията на Общинския съвет липсва възможност да преценява други обстоятелства освен посочените в закона, а именно налице ли е решение на Общинската служба по земеделие за признато право на възстановяване, мотивирано искане от ОСЗ-Сливен и приложена към него скица-проект. След като всички тези изискуеми императивни условия в случая са били налице ОбС - Сливен не е имал правно основание да постанови обжалвания отказ. Възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи се извършва с решения от ОСЗ, която е компетентният орган, т. е. произнасянето по реституционното искане за възстановяването на собствеността е единствено в компетентността на ОСЗ, като само тя може да прецени дали са налице пречки за реституция, в това число дали претендиращият имот е бил собственост на заявителя или на негов наследодател, а общинският съвет единствено следва да проведе процедурата по чл. 45ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ.

Неоснователно в касационната жалба се твърди, че е налице несъответствие в местностите на решението на поземлената комисия и

искането на ОСЗ, поради което общинският съвет е бил длъжен да обсъди този въпрос. Законодателят не е регламентирал правомощия на общинския съвет да извършва проверка дали имотите се възстановяват в същата местност. В чл. 10а, ал. 2 ЗСПЗЗ е предвидена възможност собствеността върху земи, чиито граници не съществуват, да се възстановява в реални граници върху равностойни по количество земи в землището на съответното населено място или в съседно землище, а със съгласието на собствениците - и в друго землище след завършване на земеразделянето и уедряване на имотите в него. При наличие на условията, визирани в правната норма и при отправено по съответния ред искане за признаване на определено право, административният орган е бил длъжен да издаде акта. Няма колебания в практиката на ВАС, че в такива случаи той действа при условията на обвързана компетентност.

Неоснователно е и възражението на касатора за неприложимост на реда по §27, ал.2, т.3 от ПРЗ на ЗИДЗСПЗЗ, защото на наследниците на И Коларов не се възстановяват земите в стари реални граници, тъй като попадат в територии по §4 от ПРЗ на ЗСПЗЗ и редът за обезщетяване на собствениците е с доказване на собствеността по общия исков ред. От съществено значение е обстоятелството, че в ЗСПЗЗ липсва изискване за провеждане на исково производство за доказване на собствеността по общия исков ред. Освен това възстановяването на правото на собственост върху процесните имоти се извършва с решение на ОСЗ, която е компетентният орган, който следва да прецени и дали са налице евентуално релевираните от касатора пречки за възстановяването. ОбС - Сливен не е компетентен да се произнася дали има основания за възстановяване на собствеността или не. От съществено значение в конкретната хипотеза е и обстоятелството, че с влязло в сила съдебно решение № 249 от 16.12.2021г. на Административен съд - Сливен е решен със сила на пресъдено нещо въпросът относно необходимостта от обезщетяване на заявителката със земеделски земи от общинския поземлен фонд, с което съдебно решение в производство по реда на чл. 256, ал. 3 АПК, началникът на ОСЗ - Сливен е осъден да предостави на основание чл. 45ж, ал. 1 ППЗСПЗЗ мотивирано искане до кмета на община Сливен по молбата на Р Йорданова от 16.06.2020г. Именно в изпълнение на това задължително указание ОбС - Сливен е предложила предоставяне като обезщетение на наследниците на И Коларов процесните поземлени имоти: 1. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.210 с площ от 1076 кв. м., м. "Барутни погребни"; 2. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.211 с площ от 962 кв. м., м. "Барутни погребни"; 3. Поземлен имот с идентификатор 67338.420.279 с площ от 434 кв. м., м. "Барутни погребни".

По изложените съображения, касационният съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение не страда от инвокираните с касационната жалба пороци - отменителни основания по смисъла на чл. 209, т. 3 АПК.

С оглед изхода на спора претенцията на касационния жалбоподател за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, се оставя без уважение. На основание чл. 143, ал. 3 АПК касационният жалбоподател следва да заплати на ответника по касационната жалба

претендираното договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 750 лв.

На основание на горното и на чл. 221, ал. 2, изречение първо, предложение първо АПК, Върховният административен съд, четвърто отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 147 от 05.07.2022г., постановено от Административен съд - Сливен, по адм. д. № 198/2022г.

ОСЪЖДА Общински съвет - Сливен да заплати на Р Йорданова от гр.Сливен направените по делото разноси в размер на 750/седемстотин и петдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: